

til, i alt Fald paa Lønningslovforslaget, idet man mente, at det vilde røre ved det gamle, for mange saa hellige Dogme om den absolutte Adskillelse mellem Domsmagt og Administration. Dernæst har den Tanke været fremme, at man kunde udstede Forbud mod Raadsmedlemmernes Adgang til Bivirksomhed, altsaa et absolut Forbud for disse Dommers Vedkommende, fordi de skulde sidde til Doms over andre i Spørgsmaalet om Ret til at have „Ben“ og derfor selv burde være helt afskaarne fra Bivirksomhed. Men man maa være klar over, at de Dommere, som stilledes paa denne Maade, i saa Fald maatte have et Vederlag, et Honorar, som der har været Tale om at sætte til 5 000 Kr. Der har imidlertid været nogen Modstand mod dette, idet man har ment, at det var ligesom at takserer Værdien af de „Ben“, en Dommer passende kunde have, og det kunde vel nok tænkes, at de Dommere, som havde faaet dette Vederlag for ikke at have Bivirksomhed, kunde blive noget vanskeligt stillet, hvis de skulde paadømme en Sag fra en Kollega, som maaske bad om at faa Adgang til en Bivirksomhed med meget mindre Indtægt end den, der her er Tale om.

Endelig har den Tanke været fremme helt at forbyde Dommere at have noget som helst „Ben“ i dette Ords særlige Betydning. Denne Tanke har fundet megen Tilslutning indenfor Udvalget, men man har dog ikke ment paa nærværende Tidspunkt og navnlig ikke paa denne Lønningslov at kunne stille et saadant Forslag, da dette forudsætter en Undersøgelse, som Lønningsudvalget ikke havde Tid til at tilendebringe, hvis dette Lovforslag, hvad vi alle har ønsket, skulde fremmes saa hurtigt, som det overhovedet har været saglig forsvarligt at fremme det. Men vi er blevet enige om at anmode Justitsministeren om at have Opmærksomheden henvendt paa dette Spørgsmaal, eventuelt at lade det nærmere undersøge og saa, hvis det skønnes rimeligt og rigtigt, derefter at søge Lovgivningsmagtens Bemyndigelse til at træffe en Ændring for Dommernes Vedkommende.

Der har været Samraad med den højtærede Forsvarsminister om at indføre Messetillæg for Tjenestemænd i Hæren, og der har været stillet et positivt Forslag, som gik ud paa, at naar Personer af Hæren, der oppebærer Felt-, Kommando- eller Indkommanderingstillæg, deltager i Messerforplejning, skulde der ydes den paagældende Messe et Messetillæg for hvert Medlem, som paa den Maade var blevet bespist

i Messen. Messetillæggets Størrelse skulde fastsættes nærmere af Ministeren. Den højtærede Forsvarsminister har svaret Udvalget, at forsaavidt et saadant Messetillæg skulde ydes, maatte det ydes særskilt f. Eks. ved en Finanslovbevilling, og Ministeren har ikke ment paa nærværende Tidspunkt at kunne tage Stilling hertil. Dette Standpunkt har Udvalget sluttet sig til.

Der har dernæst været Samraad med Forsvarsministeren om Ansættelse af kvindelige Kontorarbejdere som Kontorassistenter og som Assistenten under Orlogsværftet. Hidtil har de kvindelige Kontor-medhjælpere ikke haft Adgang til Assistentpladser under Orlogsværftet, da man er gaaet ud fra, at Assistenten i disse Klasser skulde tilfredsstille de almindelige Krav til Hærens og Flaadens Tjenestemænd. En Ændring af dette Forhold kan altsaa ikke foretages ved en Lønningslov alene, men forudsætter en Ændring i Loven om Søværnets Ordning, og forsaavidt en saadan skulde blive vedtaget, vil altsaa dette Forhold kunne ordnes, saaledes at de kvindelige Kontorarbejdere kan faa de eftertragede Stillinger, forsaavidt de i øvrigt egner sig dertil.

Der har dernæst været Samraad med Forsvarsministeren angaaende Pensionering af Personalet i Hærens og Søværnets Værksteder. Personalet i Statsbanernes Værksteder har alle Dage haft en noget anden Stilling end det tilsvarende Personale i Hærens og Flaadens Værksteder. Dette beror paa, at selve Virksomhedernes Art er forskellig. Medens Arbejdet i Statsbanernes Værksteder er konstant, er der i Hærens og Flaadens Virksomheder en betydelig Vekslen efter Antallet af Nybygningsarbejder, og dette har medført, at Statsbanernes Værkstedspersonale stadig saa godt som udelukkende har været fast ansatte Folk, som har været underkastede de for Tjenestemænd almindelig gældende Regler for Pension, Afskedigelse, Antagelse o. s. v. Derimod har de til Hærens og Flaadens Virksomheder knyttede Folk været noget mere løst stillede og derfor haft en anden Stilling med Hensyn til Pension end Haandværkere og Arbejdere ved Statsbanernes Værksteder, der baade har Rettigheder og Pligter fælles med Statsbanernes øvrige Embeds- og Bestillingsmænd. Hærens og Flaadens Arbejderes Pensionsforhold er ordnede ved en Lov af 1907, der stiller dem nærmest i et Understøttelsesforhold og ikke et egentligt Pensionsforhold til Staten. Lønningskommissionen og Lønningsudvalget har derfor ikke ment